

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju Regionalnego

2011/2071(INI)

13.7.2011

OPINIA

Komisji Rozwoju Regionalnego

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej
(2011/2071(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Michael Theurer

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla kluczową rolę polityki spójności jako jednego z najważniejszych narzędzi służących realizacji strategii „Europa 2020”; jest zdania, że stanowcza i prawidłowo finansowana polityka spójności stanowi – z uwagi na wdrażane w jej ramach długoterminowe programy rozwojowe, wymiar budżetowy, zdecentralizowany system zarządzania i przyjęcie priorytetów Wspólnoty w zakresie zrównoważonego rozwoju – skuteczne i wydajne narzędzie służące realizacji założeń strategii „Europa 2020” oraz zapobieganiu przyszłym kryzysom gospodarczym i finansowym; podkreśla w związku z tym znaczenie zaangażowania regionów w osiągnięcie celu strategii UE 2020;
2. zwraca uwagę, że polityka spójności opiera się na swoim powszechnym poparciu, spójnych podejściach i odpowiednim finansowaniu;
3. zwraca uwagę, że ze względu na podejście zakładające wielopoziomowe sprawowanie rządów polityka regionalna dysponuje skonsolidowanymi metodami w zakresie zintegrowanego podejścia i zapewnia niezawodny sposób działania służący intensyfikacji inwestycji i zachęcaniu do podejmowania nowych inicjatyw lokalnych, co mogłoby w odpowiedni sposób wesprzeć skuteczność polityki gospodarczej i zwiększenie synergii między budżetem UE a budżetami państw członkowskich; w związku z tym wzywa Komisję Europejską do przedstawienia konkretnych zaleceń dotyczących sposobu wykorzystania w tym celu funduszy strukturalnych w ramach programów operacyjnych;
4. uważa, że ważne jest, aby polityka spójności odgrywała pewną rolę w podejmowaniu wyzwań związanych ze zmniejszeniem nierównowagi strukturalnej i wewnętrznych różnic w zakresie konkurencyjności, podkreślając znaczenie dostosowania strategii politycznych do konkretnych warunków panujących w regionach oraz do ich potrzeb w celu maksymalizacji ich potencjału i zmniejszenia przeszkód w nich występujących;
5. zwraca uwagę, że w wielu dziedzinach podstawowe cele krajowe określone przez Radę Europejską są dalekie od osiągnięcia; ubolewa nad faktem, że krajowe cele nie są ambitne, że zbyt dużą uwagę przywiązuje się do wyników krótkoterminowych oraz że w wielu dziedzinach państwa członkowskie UE są wciąż dalekie od osiągnięcia podstawowych celów UE określonych przez Radę Europejską; wzywa do włączenia priorytetowych celów polityki spójności do zorganizowanej i wczesnej debaty na temat założeń rocznego budżetu, szczegółowych ocen ex-ante skutków oraz planowania polityki i formułowania projektów w oparciu o wyniki; ubolewa nad faktem, że państwa członkowskie stosują różne metody wyznaczania celów krajowych, i wzywa Komisję do zbadania możliwości określenia w tej dziedzinie wytycznych; zwraca uwagę, że koniecznie należy podjąć dodatkowe wysiłki w celu realizacji założeń w takich dziedzinach jak zatrudnienie, badania i rozwój, efektywność energetyczna, szkolnictwo wyższe i ubóstwo;
6. przypomina o ważnej roli polityki regionalnej w opracowywaniu programów krajowych

w ramach europejskiego okresu oceny, zwłaszcza poprzez wyznaczenie założeń i określanie działań w celu zwiększenia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;

7. podkreśla, że dla wielu państw członkowskich ważna jest poprawa konkurencyjności ich regionów w celu zmniejszenia nierówności makroekonomicznych;
8. uważa zatem za konieczne, aby spójność była także ukierunkowana na wzmocnienie właśnie potencjału i podmiotów regionalnych (a nie tylko krajowych); uważa, że wzmocnienie potencjału regionalnego w połączeniu z potencjałem krajowym pozwoli polityce spójności jeszcze raz stać się narzędziem niezbędnym do osiągnięcia wymaganych synergii;
9. podkreśla rolę polityki spójności w realizacji europejskich celów rozwojowych oraz w zapewnieniu dyscypliny budżetowej; w tym kontekście popiera wieloszczeblowy proces decyzyjny oraz wieloszczeblową odpowiedzialność za dyscyplinę budżetową;
10. zwraca uwagę, że strategia „Europa 2020” musi mieć bardziej wyraźny terytorialny wymiar; w związku z tym jest zdania, że uwzględniając specyfikę oraz różny poziom rozwoju regionów europejskich, bezpośrednio zaangażowanie regionalnych i lokalnych władz oraz partnerów w planowanie i realizację odpowiednich programów przyczyniłoby się do zwiększenia poczucia odpowiedzialności za osiągnięcie celów strategii na wszystkich szczeblach oraz zapewniłoby większą świadomość celów i wyników już na najniższym poziomie;
11. wzywa państwa członkowskie i ich regiony do większego zaangażowania parlamentów krajowych i regionalnych, partnerów społecznych, władz publicznych oraz społeczeństwa obywatelskiego w kształtowanie krajowych programów reform, rozwoju i spójności oraz do regularnego zasięgania ich opinii; podkreśla pod tym względem zaangażowanie w odpowiednim czasie Komitetu Regionów jako platformy na rzecz koordynacji pomiędzy regionami w celu nakłonienia ich do raportowania na temat stanu prac związanych z regionalnym i lokalnym udziałem w europejskim okresie oceny;
12. zwraca uwagę, że Parlament ma do odegrania zasadniczą rolę w ustanowieniu pełnej legitymacji demokratycznej dla europejskiego okresu oceny; w związku z tym wzywa Komisję Europejską do pełnego zaangażowania Parlamentu i jego odpowiednich komisji; podkreśla ważną rolę, jaką Komitet Regionów mógłby odegrać w ocenie i intensyfikacji europejskiego semestru, zwłaszcza biorąc pod uwagę jego wzmocnioną rolę instytucjonalną na mocy Traktatu z Lizbony; zauważa, że w kontekście obecnego europejskiego okresu oceny regiony i władze lokalne w niewielkim stopniu angażują się w opracowywanie programów krajowych; wzywa do wyraźnego określenia w przypadku poszczególnych państw członkowskich sposobu zaangażowania w ten proces w przyszłym roku regionów i władz lokalnych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	12.7.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 4 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Norica Nicolai